

Sygn. akt II KK 227/20

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **L.M.**

skazanej z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 stycznia 2021 r.

z urzędu

w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej

na podstawie art. 105 § 1 - 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

sprostować oczywistą omyłkę pisarską w postanowieniu Sądu Najwyższego z 2 grudnia 2020 r., sygn. akt II KK 227/20 w ten sposób, że w jego pkt. II w miejsce błędnie wskazanego nazwiska obrońcy z urzędu „M.C.” wpisać prawidłowe „A.P.”.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 25 lutego 2020 r., sygn. akt II AKa [...] Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] wyznaczył skazanej L.M. obrońcę z urzędu w osobie adw. A.P. w celu ewentualnego sporządzenia i wniesienia kasacji bądź złożenia oświadczenia w trybie art. 84 § 3 k.k. Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja z 10 czerwca 2020 r. wniesiona przez adw. A.P. w imieniu tej skazanej, w treści której obrońca zawarła także wniosek o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanej z urzędu, albowiem nie zostały one pokryte ani w części ani w całości.

Sąd Najwyższy postanowieniem z 2 grudnia 2020 r., sygn. akt II KK 227/20 oddalił kasację obrońcy skazanej jako oczywiście bezzasadną (pkt I), w pkt. II zaś

zawarł rozstrzygnięcie o kosztach z tytułu sporządzenia i wniesienia kasacji przez wyznaczonego obrońcę z urzędu wadliwie jednakże wskazując, iż chodziło o adw. M.P., nie zaś jak być powinno prawidłowo adw. A.P..

Przepis art. 105 § 1-3 k.p.k. zezwala na sprostowanie w każdym czasie oczywistych omyłek pisarskich i rachunkowych oraz w obliczaniu terminów w orzeczeniu lub zarządzeniu albo w ich uzasadnieniu. Oczywiste omyłki pisarskie mogą dotyczyć każdego elementu orzeczenia albo zarządzenia, nie mogą jednak prowadzić do merytorycznej zmiany orzeczenia albo zarządzenia lub jego uzupełnienia. Istota oczywistości omyłki pisarskiej sprowadza się więc do obiektywnej pozbawionej dodatkowych działań interpretacyjnych oceny okoliczności danej sprawy, z których jednoznacznie wynika, że doszło do pisarskiej omyłki, a nie celowego działania.

Co do osoby reprezentującej skazaną w niniejszym postępowaniu kasacyjnym nie ulega wątpliwości, że była nią adw. A.P. a nie adw. M.P. Z tego względu oczywiste jest, że błędne określenie obrońcy w postanowieniu z 2 grudnia 2020 r. musi być uznane za oczywistą omyłkę pisarską i dlatego Sąd Najwyższego orzekł jak w sentencji.